تأثیر نورد سرد و عملیات حرارتی بر ریزساختار و خواص مکانیکی فولادهای ماراجینگ Fe-Ni-Mn-Mo-Ti-Cr

عباس محمودی^{۱*}، محمدرضا موقر قرهباغ^۱ و سیامک حسین نژاد^۲ ۱- عضو باشگاه پژوهشگران جوان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهر، اهر، ایران ۲- عضو هیأت علمی، دانشگاه صنعتی سهند تبریز، دانشکده مهندسی مواد، تبریز، ایران abbas_5566@yahoo.com (تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۱/۲۸، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۴/۲)

چکیدہ

در تحقیق حاضر ریزساختار و خواص کششی فولاد ماراجینگ Fe-Ni-Mn-Mo-Ti حاوی ۶ درصد وزنی کروم طی فرآیند نورد سرد و عملیات حرارتی پس از آن (آنیل محلولی و پیرسازی) مورد بررسی قرار گرفته است. از میکروسکوپهای نوری، الکترونی روبشی، الگوی پراش اشعهی ایکس، آزمایش کشش و سختیسنجی برای مطالعه ریزساختار و خواص مکانیکی نمونهها استفاده گردید. نتایج به دست آمده نشان میدهد که انجام عملیات حرارتی آنیل محلولی در نمونهی نورد سرد شده، سبب تشکیل رسوبات فاز ثانوی لاوه از نوع باقیمانده از نظر مکانیکی ناپایدار بوده و حین بارگذاری کششی به مارتنزیت استحاله می یابد و به ازدیاد طول نسبی آلیاژ کمک می کند. استحکام کششی این فولاد در شرایط پیر سخت شده در حدود Mpa و درصد ازدیاد طول نسبی آن ۳۰ درصد می باشد که بیشتر آن به صورت تغییر شکل یکنواخت قبل از گلویی می باشد.

> **واژههای کلیدی:** فولاد ماراجینگی، آستنیت باقیمانده، پیرسختی، رسوبات فاز لاوه.

تحقیقات زیادی جهت بهینه سازی ترکیب شیمیایی و کاهش هزینه های تولید آن ها انجام گرفته است که منجر به حذف کامل عنصر کبالت و جایگزینی بخشی از نیکل با عناصر آلیاژی ارزان قیمت نظیر منگنز شده است. از این رو رده ی جدیدی از فولادهای ماراجینگ بدون کبالت Fe-Ni-Mn ابداع شد [۱ و ۲].

۱ - مقدمه
فولادهای ماراجینگ دستهای از فولادهای فوق مستحکم با فولادهای ماراجینگ دستهای از فولادهای فوق مستحکم با چقرمگی شکست بالا هستند که از سال ۱۹۶۰ تاکنون به طور گسترده در صنایع نظامی، هستهای و هوافضا به کار رفتهاند. تولید ردههای استاندارد این فولادها به دلیل عناصر آلیاژی گران قیمت به کار رفته در آنها همچون کبالت و نیکل، پرهزینه بوده و

		0						
Fe	Ni	Mn	Мо	Ti	Cr	С	Р	S
Bal.	٨/٨٩	۶/۵۵	۴/۶۸	1/04	۶/۳۳	•/•40	•/••¥	•/•74

جدول (۱): آنالیز شیمیایی فولاد تهیه شده بر حسب درصد وزنی.

نظیر نیکل، منگنز، مولیبدن، تیتانیم و کروم به مقدار زیاد سبب تشکیل آستنیت باقیمانده در ساختار می گردد [۱۴]. آستنیت باقیمانده اگر چه استحکام نهایی آلیاژ را کاهش میدهد و لیکن از نظر مکانیکی ناپایدار بوده و تحت کرنش به مارتنزیت استحاله می یابد که این امر منجر به افزایش تغییر طول نسبی آلیاژ تحت کشش می شود [10].

اگر چه مطالعات گستردهای بر نقش کروم در خواص مکانیکی فولادهای ماراجینگ Fe-Ni-Mn انجام شده است و لیکن تاکنون تأثیر کار سرد و عملیات حرارتی پس از آن و نقش آن در توزیع رسوبات فاز لاوه در زمینه کمتر مورد توجه قرار گرفته است. در تحقیق حاضر تأثیر نورد سرد و عملیات حرارتی پس از آن بر ریزساختار و خواص مکانیکی فولادهای ماراجینگ آن رویز مورد بررسی قرار گرفته است.

۲- مواد و روش تحقیق

ذوبی به وزن ۲۰۰ گرم با آنالیز شیمیایی نشان داده شده در جدول (۱)، در کوره ذوب قوسی تحت خلأ و با استفاده از مواد اولیه با خلوص بالا تهیه گردید. جهت همگنسازی، شمش ریختگی در لولهی کوارتز حاوی گاز آرگون محبوس شده و در دمای ۱۱۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۸ ساعت حرارت داده شد. پس از ۵۰٪ کاهش ضخامت نمونهها تحت نورد سرد، ملیات آنیل محلولی در کوره خلأ و دمای ۱۰۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱ ساعت انجام گرفته و سپس نمونهها در آب کوئنچ شدند. عملیات پیرسازی همدما در دمای ۴۸۰ درجه سانتی گراد در کوره نمک خنثی انجام شد. سختیسنجی به روش راکولسی با نیروی ASTM:A370 روی نمونههای تخت و

فولادهای ماراجینگ Fe-Ni-Mn استحکام خود را از تشکیل رسوبات بسیار ریز نانومتری در حین عملیات پیرسازی به دست میآورند. این عملیات به رغم افزایش قابل توجه سختی و استحکام آلیاژ، منجر به تغییر رفتار شکست آلیاژ از شکست نرم درون دانهای به شکست ترد مرزدانهای می شود که کارایی آلیاژ مورد مطالعه را محدود می کند [۵ –۳]. در تحقیقات انجام شده جدایش اتمهای منگنز به مرزدانهها [۴] و تشکیل مناطق عاری از رسوب (PFZ) در مجاورت مرزدانهها [۷] و همچنین رسوب گذاری ترکیب بین فلزی NiMn [۸] به عنوان دلایل این شکست ناگهانی شناخته شدهاند. تاکنون تحقیقات متعددی به منظور کاهش تردی مرزدانهای و بهبود خواص مکانیکی فولادهای ماراجینگ منگنزدار انجام گرفته است که از جمله آنها میتوان به افزودن برخی عناصر آلیاژی همچون مولیبدن [٩]، تيتانيم [١٠] و كروم [١١] اشاره نمود. هيو و لي [١١] نشان دادند که افزودن ۳ درصد وزنی کروم به آلیاژ Fe-9Ni-5Mn-5Mo-1.5Ti منجر به افزایش استحکام و انعطاف پذیری آلیاژ پس از پیرسازی می شود. نیلی احمدآبادی و همکاران [۱۲] تأثیر مقادیر بیشتر کروم را ارزیابی نموده و استحکام کششی نسبتاً بالا توأم با انعطاف پذیری پایین را در پیک سختی آلیاژ محتوی ۴ درصد وزنی کروم گزارش نمودند. رسوب گذاری فاز لاوه در امتداد مرزدانهها و شکست ترد آنها در حین بارگذاری منجر به جوانهزنی ترک و شکست زودرس این آلیاژها میشود. محمودی و همکاران تأثیر ۲، ۴ و ۶ درصد وزنی کروم را بر روی خواص مکانیکی آلیاژ Fe-Ni-Mn بررسی نموده و نشان دادند که مقادیر میانی کروم تأثیر نامطلوب بر خواص کششی آلیاژ داشته و موجب شکست ترد میشود و لیکن با افزایش درصد کروم به ۶ درصد تردی آلیاژ کاهش چشم گیری از خود نشان میدهد [۱۳]. افزودن عناصر آلیاژی

www.SID.ir

تحت سرعت حرکت فک ۱ mm/min انجام گرفت. جهت مطالعات ریزساختاری و سطوح شکست از میکروسکوپهای نوری، الکترونی روبشی و پراش اشعه ایکس استفاده شد.

۳- نتایج و بحث

تصویر میکروسکوپ نوری از ریزساختار نمونهی ریختگی در شکل (۱– الف) نشان داده شده است. در این حالت جدایش های بین دندریتی در ریزساختار مشاهده می شود به گونهای که دندریتها تیره و نواحی بین دندریتی به رنگ روشن دیده می شوند. دندریتها فقیر از عنصر آلیاژی بوده و پس از کوئنچ به مارتنزیت تبدیل شدهاند، لذا به رنگ تیره دیده می شوند این به مارتنزیت تبدیل شدهاند، لذا به رنگ تیره دیده می شوند این در حالی است که نواحی بین دندریتی غنی از عنصر آلیاژی بوده، لذا آستنیت پایدار شده است. همانطور که در شکل (۱– ب) نشان داده شده است، پس از نورد سرد و آنیل در دمای در ایف همراه با جزایر سفید رنگ آستنیت باقیمانده در نمونه ایجاد می شود.

در شکل (۲) تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از ریزساختار نمونه پس از نورد سرد و عملیات آنیل محلولی نشان داده شده است. رسوبات ریز و سفید رنگ توزیع شده در زمینه فازهای لاوه بوده و آنالیز EDX آنها در شکل (۳) نشاندهنده آن است که رسوبات مشاهده شده غنی از عناصر آلیاژی مولیبدن و تیتانیم هستند.

تحقیقات انجام گرفته نشان میدهد که این رسوبات اغلب در مرزدانه ها تشکیل شده و از تردی بالایی برخوردار هستند [۱۲]. لذا توزیع ظریف تر رسوبات فاز ثانوی در زمینه می تواند به کاهش اثرات مخرب آن ها بر خواص مکانیکی منجر شود.

نتایج پراش پرتو ایکس از نمونههای ریختگی، نورد سرد و آنیل شده و ناحیه گلویی شده در تست کشش در شکل (۴) ارائه شده است. همانطور که در شکل (۴- الف) نشان داده شده است در

(الف)

شکل (۱): ریزساختار نمونه، الف) در شرایط ریختگی و ب) در شرایط نورد سرد و آنیل شده در دمای ۱۰۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱ ساعت.

شکل (۲): تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) از نمونهی نورد سرد و آنیل محلولی شده.

شکل (۴): الگوی پراش ایکس نمونه در الف) شرایط ریختگی، ب) نورد سرد و آنیل شده در دمای ۱۰۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۱ ساعت و ج) ناحیه گلویی شده در تست کشش.

مورد مطالعه قابلیت پیرسختی مطلوبی ندارد. این امر ناشی از کسر حجمی قابل توجه آستنیت باقیمانده در ساختار نهایی است. آستنیت در فولادهای ماراجینگ قابلیت پیرسازی نداشته و تنها

شرايط ريختگي مارتنزيت با شبكه كريستالي مكعب مركزدار (bcc) و آستنیت با شبکه کریستالی مکعب سطوح مرکز دار (fcc) پایدار هستند. مطابق شکل (۴– ب) پس از نورد سرد و آنيل محلولي، علاوه بر ييکهاي α (مارتنزيت) و γ (آستنيت))، دو پیک جدید در زوایای تقریباً ۳۸ و ۴۱ درجه میشاهده مي شوند. اگر چه اين پيکها از شدت بالايي برخوردار نيستند و ليكن كاملاً از زمينه قابل تفكيك بوده و موقعيت آنها با موقعبيت يبك صفحات (٢٠-١١) و (٢٢-١١) فياز لاوه (Fe₂(Mo,Ti) با ساختار هگزاگونال یکسان می باشد. نتیجه به دست آمده همراه با نتايج آناليز EDX نشاندهنده تشكيل فاز لاوه در حین عملیات آنیل محلولی نمونه های نورد سرد شده است. مقایسه پروفایل پراش پرتو ایکس به دست آمده از نمونه ريختگي، نورد سرد و آنيل محلولي شده و ناحيه گلويي شده در تست کشش نشاندهنده کاهش شدت پیکهای آستنیت با افزایش تغییر شکل پلاستیک است. این نشان میدهد که در حین كشش آستنيت باقيمانده به مارتنزيت استحاله يافته است.

در شکل (۵) نمودار تغییرات سختی بر حسب زمان پس از آنیل محلولی و پیرسازی در دمای ۴۸۰ درجه سانتی گراد نشان داده شده است. با شروع عملیات پیرسازی سختی ابتدا افزایش یافته و پس از رسیدن به یک مقدار بیشینه دوباره کاهش مییابد. مقایسه حداقل و حداکثر سختی آلیاژ نشان میدهد که آلیاژ

99

www.SID.ir

فاز لاوه در بیشینه سختی و تأثیر آن بر خواص مکانیکی آلیاژ انجام نشد. نیلی احمدآبادی و همکاران [۱۲] رسوبات فاز لاوه در آلیاژ محتوی ۴ درصد وزنی کروم را عامل انعطاف پذیری پایین آلیاژ به رغم استحکام کششی نسبتاً بالای آن دانستهاند. تشکیل رسوبات فاز لاوه در حین پیرسازی در کنار رسوبات نانومتری Ni₃Ti ایجاد شده باعث افزایش استحکام آلیاژ میشوند. با این وجود این رسوبات ماهیتی ترد داشته و تحت كشش و يا تغيير شكل يلاستيك شكسته مي شوند. لذا جوانهزني و اشاعهی ترک را تسریع نموده و باعث افت انعطاف پذیری آلیاژ می شوند. افزودن کروم تشکیل رسوبات فاز لاوه را ترغیب مینماید [۱۱]، لذا به نظر میرسد با افزودن مقادیر بیشتر کروم تا ۶ درصد وزنی کسر رسوبات تشکیل شده افزایش یابد. انجام عمليات نورد سرد باعث افزايش مكانهاي جوانهزني همچون نابجاییها میشود، این امر سبب تشکیل رسوبات فاز لاوه در فولادهای ماراجینگ Fe-Ni-Mn-Mo-Ti-Cr قبل از مرحلهی پیرسازی میشود. به علت تعدد مکانهای مرجح رسوب گذاری توزيع ظريف و يكنواخت فازهاي لاوه در زمينه ايجاد شده است که ضمن افزایش استحکام آلیاژ در حالت آنیل محلولی اثرات نامطبوع رسوبات درشت مرزدانهای را رفع خواهد کرد. افزودن ۶ درصد وزنی کروم با کاهش دمای شروع تشکیل مارتنزیت

فاز مارتنزیت قابلیت پیرسختی دارد. با افزایش کسر آستنیت باقیمانده حجمی از ماده که قابلیت پیرسازی دارد، کاهش یافته و اختلاف یبن حداقل و حداکثر سختی پس از عملیات پیرسازی کاهش مییابد [1۵].

در شکل (۶) منحنی تنش – کرنش نمونه پیرسخت شده در بیشینه سختی نشان داده شده است. استحکام نهایی آلیاژ مورد مطالعه ۹۰۰ MPa و درصد تغییر طول نسبی آن در حدود ۳۰ درصد است که نشانگر تغییر طول نسبی بالا قبل از گلویی شدن همراه با استحکام متوسط در این آلیاژ است.

هیو و لی [۱۱] در بررسی سیستم آلیاژی Fe-Ni-Mn-Mo-Ti نشان دادند که با افزودن کروم به ترکیب آلیاژ یک ناحیه انتقال نرم – ترد – نرم در طول پیرسازی در زیر دمای ۵۱۰ درجه سانتی گراد به وجود می آید. زمان شروع و پایان تردی بستگی به ترکیب آلیاژ و دمای پیرسازی دارد. به عنوان نمونه آلیاژ حاوی ۳ درصد وزنی کروم در بیشینه سختی (دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲ ساعت) شکست تردی از خود نشان می دهد. این در حالی است که شواهد موجود از عدم وجود رسوبات فاز لاوه در ریز ساختار آلیاژ فوق الذکر در این دما سانتی گراد به مدت ۰ ساعت) به تدریج فاز لاوه در زمینه ایجاد می شود. با این وجود بررسی جامعی از ریز ساختار آلیاژ و حضور

- [3] M. Tanaka, T. Suzuki and M. Yodogawa, "On the Age Hardening of Fe-Ni-Mn Martensitic Alloys", Bull. Tokyo Inst. Tech., No. 82, pp. 79-90, 1967.
- [4] D. R. Squires and E. A. Wilson, "Aging and Brittleness in an Fe-Ni-Mn Alloy", Metall. Trans, Vol. 3, pp. 575-581, 1972.
- [5] L. T. Shiang and C. M. Wayman, "Maraging Behavior in Fe-19.5Ni-5Mn Alloy I: Precipitation Characteristics", Metallography, Vol. 21, pp. 399-423, 1988.
- [6] N. H. Heo, "Ductile-Brittle-Ductile Transition and Grain Boundary Segregation of Mn and Ni in an Fe-12Ni-6Mn Alloy", Scripta Mater, Vol. 34, pp. 1517-1522, 1996.
- [7] S. Hossein Nedjad, M. Nili Ahmadabadi and T. Furuhara, "Correlation Between the Intergranular Brittleness and Precipitation Reaction During Isothermal Aging of an Fe-Ni-Mn Maraging Steel", Materials Scince and Engineering A490, pp. 105-112, 2008.
- [8] H. C. Lee, S. H. Mun and D. Mckenzie, "Electron Microscoy Study on the Grain Boundary Precipitation During Aging of Fe-10Ni-5Mn Steel", Metall. Trans. A, Vol. 34A, pp. 2421-2428, 2003.
- [9] N. H. Heo, "Effect of Nonequilibrium Grain Boundary Segregation of Alloying Elements on Mechanical Properties in Fe-5Mn-9Ni-5Mo Alloy", Mater. Trans. JIM., Vol. 37, pp. 56-62, 1996.
- [10] S. J. Kim and C. M. Wayman, "Strengthening Behaviour and Embrittlement Phenomena in Fe-Ni-Mn-Ti Maraging Alloys", Materials Scince and Engineering A207, pp. 22-29, 1996.
- [11] N. H. Heo and H. C. Lee, "Role of Chromium on Mechanical Properties of Fe-Ni-Mn-Mo-Ti Maraging Steels", Metals and Materials, Vol. 1, pp. 77-83, 1995.
- [12] M. Nili Ahmadabadi, S. Hossein Nedjad, M. Sadeghi and H. Shirazi, "Proceedings of the First International Conference on Super High Strength Steel", Associzione Italiana de Metallurgia, Rome, Italy, 2005.
- [13] A. Mahmoudi, M. Sc. Thesis, Sahand University of Technology, 2009.
- [14] M. Ahmed, I. Nasim, H. Ayub, F. H. Hashami and A. Q. Khan, "Mechanical Stability and Magnetic Properties of Austenite", J. Mater. Sci., Vol. 30, pp. 6257-6266, 1995.
- [15] Y. Katz, H. Mathias and Navdiv, "The Mechanical Stability of Austenite in Maraging Steels", Metall. Trans. 14A, pp. 801-808, 1983.

منجر به پایداری آستنیت در ساختار شده است [۱۴]. در آلیاژ مورد مطالعه وجود مقادیر قابل توجه آستنیت باقیمانده و حلالیت کروم در آن، تشکیل فاز لاوه را تحتالشعاع قرار میدهد. کاهش کسر حجمی و اندازه ذرات فاز لاوه در زمینه تا حد قابل توجهی اثرات سوء حضور آنها را کاهش میدهد. همچنین آستنیت باقیمانده در ساختار از نظر مکانیکی ناپایدار بوده و حین بارگذاری کششی به مارتنزیت استحاله مییابد که به نوبهی خود به افزایش تغییر طول نسبی کمک میکند [۱۵]. درصد ازدیاد طول نسبی قابل توجه و نرخ کارسختی بالای مشاهده شده در آلیاژ مورد مطالعه را میتوان ناشی از استحالهی آستنیت به مارتنزیت دانست. جهت مطالعات بیشتر ریزساختاری این رسوبات نیاز به مطالعه با میکروسکوپ الکترونی عبوری میباشد که در این مطالعه به این حد اکتفا شده است.

۴- نتیجه گیری
۱- عملیات نورد سرد سبب تشکیل رسوبات میکرونی فاز لاوه
۱- عملیات نورد سرد سبب تشکیل رسوبات میکرونی فاز لاوه
در ساختار قبل از مرحلهی پیرسازی، در حالت آنیل محلولی
می گردد.
۲- ریزساختار آلیاژ در شرایط آنیل محلولی حاوی کسر حجمی
بالایی از آستنیت باقیمانده می باشد.
۳- آستنیت باقیمانده از نظر مکانیکی ناپایدار بوده و حین
بار گذاری کششی به مارتنزیت استحاله می بابد که به نوبهی خود
به افزایش تغییر طول نسبی کمک می کند.
۴- استحکام کششی فولاد مورد مطالعه در شرایط پیک
پیرسختی در حدود Mpa و درصد ازدیاد طول نسبی آن در

۵- مراجع

- A. M. Hall and C. J. Slunder, "The Metallurgy, Behavior and Application of the 18-Percent Nickel Maraging Steels, Report No. SP-5051, NASA, Washington D. C., 1968.
- [2] R. F. Decker and S. Floreen, "Maraging Steels: The First 30 Years", In Proc. Of the Conf. On Maraging Steels, Recent Developments and Applications, TMS/AIME, PA, pp. 1-30, 1988.